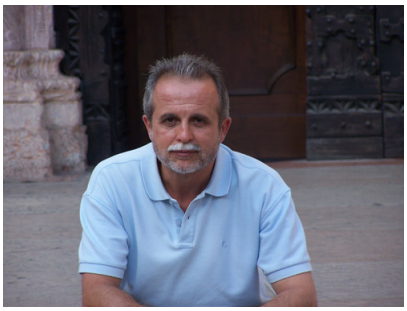
“És una obra de reflexió i síntesi del món funerari a la Bètica”

Entrevista a Desiderio Vaquerizo, autor de *Necrópolis urbanas en Baetica*

“És una obra de reflexió i síntesi del món funerari a la Bètica”

Aquest professor doctor de la Universitat de Còrdova, acaba de publicar a la col·lecció Documenta de l’ICAC una monografia sobre el món funerari romà a la Bètica.

Quina és l’aportació d’aquest llibre?

L’objectiu fonamental és sistematitzar el món funerari a les ciutats de la Bètica. Com? Tenint en compte el volum d’informació de les excavacions dels últims anys i extrapolant el model d’estudi de les necròpolis de Còrdova, que vam engegar els anys 90 amb un equip de col·laboradors.

Contingut extret de la web de l'ICAC (www.icac.cat)

Tanta falta feia una interpretació de conjunt?

Sí, i la novetat és justament extreure un discurs holístic a partir de dades concretes ja publicades. He volgut cridar l'atenció sobre la necessitat d'ordenar la informació nova i de repassar la problemàtica de les diverses ciutats. I enfocant sempre el món funerari com a complement per conèixer el món dels vius.

Les necròpolis bètiques admeten generalitzacions?

Hi ha un fons comú a la Bètica, la província que es va romanitzar més de pressa i on són més reconeixibles els paràmetres culturals del Mediterrani. Però les peculiaritats de cada ciutat són fortes, perquè cada una té un substrat indígena, un nivell diferent d'assimilació d'influències de fora i matisos culturals específics dels colons.

O sigui que...

És difícil treure conclusions generals! Cada jaciment és un món i la informació que se'n té és diferent en cada cas. La necròpolis de Carmona, per exemple, està molt estudiada,

mentre que se sap poc de la necròpolis de Cadis, que és densíssima. En el cas d'altres necròpolis, com Italica, el problema és que la informació estava molt dispersa.

Parli'ns del projecte de Còrdova que esmentat abans.

Còrdova és l'única ciutat d'Hispània amb un projecte sistemàtic i monogràfic sobre món funerari en època romana (i que arriba al 1236, any d'expulsió dels musulmans). És gràcies al Projecte Funus, que vam iniciar el 1997. El desideràtum del llibre és que s'obrin projectes similars.

En què es basa aquest projecte cordovès?

En quatre punts: 1) revisió sistemàtica i exhaustiva de la informació arqueològica, 2) caràcter monogràfic del món funerari, 3) prespectiva diacrònica, i 4) interès per la topografia, el ritual (concepte de la mort, etc.) i la tipologia dels monuments. I considerant la ciutat històrica com a jaciment únic, és a dir, entenent la globalitat del jaciment en el temps i l'espai. Perquè hi poden haver diversos cementiris (de militars, pobres, suïcides…) però tots són a la mateixa ciutat.

Tornem al llibre. Què significa en la seva trajectòria?

És el meu llibre més personal, complet i madur. I respon a la meva manera d'entendre l'arqueologia, que és compromís amb la recerca i la docència. És una obra de reflexió i síntesi que tanca una etapa de recerca en equip de més de dotze anys. I ha sigut un privilegi publicar a l'ICAC, una institució de referència, oberta a la societat i a la comunitat científica d'arreu.

Ha dit dos cops la paraula “equip”.

Sóc home d’equip! Com a professor universitari vocacional tinc la voluntat de transmetre una forma de fer, de treballar. No busco la glòria ni èxits personals efímers. Treballo en equip i prioritzo la formació d’aquest equip perquè siguin els millors especialistes.

El seu compromís va més enllà de la recerca i la docència!

Penso que un professor ha de donar exemple fins i tot com a model de vida, i en aquest sentit sempre he procurat que el bé comú i l’interès col·lectiu passessin per sobre del que és personal.

Entrevista feta l’octubre de 2010

per Carme Badia i Puig

Contingut extret de la web de l'ICAC (www.icac.cat)

*La **presentació** del llibre va ser a la Universitat de Còrdova el 19 d'octubre de 2010*

Contingut extret de la web de l'ICAC (www.icac.cat)